

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joi și Sâmbata

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45.

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Lucruri miserabile.

De când s'a înființat „cabinetul negru” în biroul ministrului președinte, sub conducerea lui Ieșenszky, decorat cu ordul de cavaler al „Coronei României”, persecuțiunea elementului român a devenit sistem.

De atunci s'a inaugurat în patria noastră un spionaj ne mai pomenit.

Se desfac epistolele particularilor și ale corporațiilor fără nici o genă.

Se trimit agenți provocători printre Români, ca să-i îndemne la fapte nepermise, numai ca apoi să poată deveni depeșiți și compromițați politicesc.

Suspicionarea patriotismului și loialității către Corónă și către patrie se vede a fisecopul, ca având dovezi de această natură, cei chemați a mulțami poporele, să-și poată justifica înaintea lumii civilizate, și pôte și la alt Loc, măsurile nejustificabile altfel, ce s'au luat și se continuă față de naționalități și în special față de români.

Iredentismul politic nu există la români. Dar fiind-că această frasă prinde mai sigur la Locurile decidațore asupra sorții poporelor, precum și la elementul domnitor, acela trebuie creat cu ori-ce preț chiar și fără concursul românilor.

Centrul aceluia trebuie să fie Liga culturală din București.

Cu acesta trebuie puse în atingere toate instituțiile românești din patrie și toate persoanele de orice însemnătate politică, ca se devină compromițate.

În acest scop ne pomenim cu corespondențe sensaționale date din provincie, dar redactate în Budapesta, prin toate diarele maghiare, apoi pe baza acelor a depeșe prin străinătate.

Bisericele române, băncile române, Asociațiunea, tinerimea reprezentată prin societățile ei academice („Petrul Maior” etc.) seminariile române, și peste tot preoțimea română, toate trebuie înstitute drept organe ale „Iredentei române” ca să devină „vogelfrei” pentru organele statului și pentru opiniunea publică.

Acest plan infernal, alimentat cu zel de presa șovinistă maghiară, se execută cu o îndrăsnelă uimitoare.

Bisericele române, ca să tăcem despre cele ce se petrec după perdea, chiar și în parlament au fost apostrofate de nepatriotice.

Băncile, și în fruntea lor „Albina”, formeză aproape rubrică permanentă în diaristica maghiară, între instituțiile antipatriotice, cari numai interese politice vénéază, cerându-se chiar intervențiunea statului pentru paralisarea activității lor, periculoasă pentru statul maghiar, ér când e nevoie de a se lăuda în străinătate cu libertățile de cari se bucură naționalitățile în Ungaria ca nicăiri în lume, se laudă cu ele ca product al libertății maghiare.

În 8 Ianuarie ne pomenim, că toate ziarele maghiare publică o depeșă dată din Sibiu, carea însă nici când n'a vădut Sibiu, în care se afirmă, că „ultima ședință a comitetului Asocia-

țiunei a fost extraordinar de sgomotasă, pentru-că această faimăsoă reuniune se abate dela chemarea sa, și-i place a se ocupa mai virtos cu politica”; că în acea ședință s'a pertrat raportul despre adunarea constituantă convocată la Beinș, dar interdișă de autoritatea politică pentru-că nu i-s'a prezentat programul adunării; că în nex cu acesta s'au cetit epistolele mai multor profesori, în cari ei dechiară, că vor răspunde taxa de membru, pentru ca să nu fie mereu molestați cu provocări, dar ei nu aprobă direcțiunea Asociațiunei. Că o parte a membrilor comitetului deasemenea și-a exprimat reprobara, pentru-că conducerea reuniunei, în contra direcțiunei originale, lucră mai mult pe teren politic decât cultural.

Din toate ace-tele nici o iotă nu este adevărat, dar scopul este vedit.

Trebuiesc cuiva dovezi, că Asociațiunea nu se mărginesc la cadrele culturale ale statelor sale, ci se ocupă mai virtos cu politica.

În scurt după-aceia a venit la comitet întrebarea oficială, că pe ce base împarte ea ajutoare provenite dela societatea „Transilvania” din București?

Dar se vede, că dovedile de trădare de patrie a românilor tot nu erau destul de convingătoare la anumite locuri, deci trebuie procurate cele mai drastice și mai generale:

„Conspirație generală între români ca la primăvară să facă revoluție cu ajutorul Rusiei când apoi să aprindă, să devasteze și să omore pe toți magiarii din Transilvania”.

Asta trebuie să se constate, asta de sigur va prinde la toate locurile!

În scopul acesta se trimit detectivi din Budapesta la granița României, la Brașov, pentru-că din România trebuie să vină proclamațiile pentru răscolă.

Să fabricheză un fel de proclamații dela un pretins comitet revoluționar către Români, ca să fie gata până când va bate ora libertății, atunci se va pune la cale o răscolă generală a Românilor când apoi cu puternicul ajutor al Rusiei vor scăpa de opresorii maghiari.

Acastă proclamație nici nu tipărită, ci multiplicată în alt mod mecanic, o pun în plicuri la adresa a doi preoți de ai noștri din Săcele, o pun pe postă în Brașov și deodată cu posta se duc și ei la Săcele, acolo unul se dă de neguțator de lemne și merge la preotul să-l țină cu vorba până când va sosi epistola dela postă, însoțită de celalalt detectiv și de gendarmi, ca apoi epistola cu proclamația imediat după primire din partea preotului să se smulgă din mâinile lui și să i-se facă perchișiție domiciliară.

Acastă infamie fără păreche în state constituționale s'a executat la doi preoți români fără asistența autorităților politice locale.

Proclamații nu s'au aflat, și totuși s'a bucinat prin toate diarele, că s'au confiscat la mai mulți preoți români preste treideci de mii de proclamații revoluționare. Din Budapesta

apoi s'a depeșat prin străinătate, că s'au confiscat proclamații și prin părțile Clujului, cu totul la 50000.

Diarele române protesteză contra acestei infamii petrecute sub mască polițială.

Vine apoi „Magyarország” și în un articol inspirat, se încercă să justifice procedura excepțională, cu pericolul iminent, pe care l'a descoperit poliția din Budapesta din mișcările observate la tinerimea română de acolo, la societatea „Petrul Maior”, carea a căpătat dela Brașov plicuri suspecte. Apoi membrii societății „Petrul Maior” cu membrii „României june” din Viena au ținut conventicul în Budapesta și stau în legături cu „Liga” din București. Deci pe aceste urme a pornit poliția din capitală până la Săcele.

Va să dică conspirațiunea revoluționară este constatată deja.

„Liga” este izvorul. Societatea „P. Major” din Budapesta și „România jună” din Viena, precum și preoțimea valachă sunt deja compromițați, urmază ca și celelalte instituțiuni românești să fie compromițate.

Organul guvernamental „Pesti Hirlap” se laudă, că el are în prima linie meritul a fi mântuit patria de revoluția valachă, — apoi ca tabloul instituțiilor naționale de compromițat să fie complet, vine și el și face senzaționala descoperire, că:

„Fostul președinte al Ligei, dl Urechia a trimis în Ungaria cinci studenți universitari din București, spre a răspândi prin orașe și sate scrieri atîțătoare”. Din acestia Arion Dobrescu a locuit în seminarul metropolitan gr.-ort, din Sibiu; G. T. Cancian în seminarul din Blaș; Ioan Dumitriu în Abrud, la un econom compromis în procesul „Memorandului”; Școrțan Gregorescu în Arad la un anumit Pinten, (pentru ce nu la seminar? Red.) și Toma Bondoș în Brașov, la un profesor de teologie, care nu de mult s'a strămutat dela Budapesta la Brașov. „Toți acestia s'au anunțat cu nume fals și au fost însărcinați se cutriere tot Ardealul și partea de sus a Ungariei, dar în urma articolilor alarmatori a presei magiare, au părăsit țera”.

Toate erau deci bine puse la cale, ca și seminariile românești să fie dovedite ca centre revoluționare.

Dar așa se vede, că infama manoperă se va fi deochiat la Locuri decidațore, pentru-că după o agitație intensă de două săptămâni cu spaima de revoluție valachă, organul oficios al guvernului, „Budapesti Tudósító” de alaltă-eri vine ca din senin și desminte totul, dicend:

„Mai multe foi din capitală au publicat desvéliri sensaționale despre o pretinsă revoluție română, care era să izbucnescă în Maiu, dér care a fost descoperită la timp, ér în legătură cu această despre confiscarea unor apeluri atîțătoare și broșuri revoluționare. Pe baza informațiilor luate dela loc competent declarăm, că respectivele foi au fost seduse prin această scire de corespondențiilor lor”.

„În cercurile normative nu se scie nimic nici despre o conjurațiune, nici despre confiscarea de scrieri revoluționare”.

Totul nu este altceva decât o farsă diaristică făcută fără gust,

pe al cărei autor nu-l putem condamna destul de energetic”.

Va să dică: totă vina pentru această faptă criminală, pentru acest atentat la viața noastră ca element în stat, cade acum numai asupra corespondenților foilor magiare!

Ce corespondenți? Nici o corespondență de această natură trimisă din afară la diarele din Budapesta n'am cetit

Fapt este însă, că organe de ale poliției statului, — pentru-că poliția din capitală este poliție de stat, — și gendarmii au fost aceia, cari au făcut perchișițiuni de casă la preoții români din Bacifaléu și Purcăreni, și cari au confiscat preținsele proclamațiuni revoluționare.

Dacă aceste organe nu vor fi trase la răspundere și dacă nu vor fi pedepsite conform gravității cauzei, totă răspunderea cade asupra stăpênului lor, asupra guvernului.

Pretindem să se facă lumină și să ni se dea satisfacție deplină.

Deputații români, cari ocupă loc în parlamentul ungar, au cea mai bună ocaziune, ca prin o interpelațiune energică să esopereze satisfacția cuvenită.

Dacă nici în această cauză nu vor avé curagiul să-și deschidă gura, și să dovedescă, că sunt români și ca atari nu pot suferi ca poporul român să fie bănuir de element revoluționar, pe când este cel mai pacinic și cel mai loial? atunci într'adevăr nime nu va pricepe în ce constă românitatea lor?

Salarisarea preoților. Chestiunea salarisării parochiilor diferitelor confesiuni din țera a preocupat de mult creerii guvernului maghiar, probabil, că nu într'atâta cu gândul curat de a asigura esistența celor mai valoroși funcționari ai țerii, ci mai mult pentru de a-i face dependenți de voința sa. Diarele ne-au adus în timpul din urmă mai multe vești în această privință. Așa se anunță acum, că ministrul cultelor s'a prezentat în 1 Februarie n. a. c. înaintea Maiestății Sale cu proiectul de lege privitoriu la salarisarea preoților necatolici, cuprindend și pe cei ovrēcși, ca să fie în mod prealabil admis spre discuțiune în reprezentanța țerei. Audiența a durat o oră. Primind proiectul vidimarea Maiestății Sale, va vedea în curend lumina zilei.

Cronică politică.

România și Rusia. Diferite diare au comunicat cetitorilor sciri, cari tind a arêta, că relațiunile dintre România și Rusia sunt neamicale, și că guvernul rus ar fi căutând să facă României dificultăți.

Acest fapt a îndemnat pe oficiosul „Le Nord” se publice în numărul său dela 25 Ianuarie următoreă notiță:

„Presa germană, atât oficioasă cât și independentă, stăruind în atacurile sale nefințelese contra statelor creștine ale Balcanilor și acum atacând și pe România, pretinde că guvernul imperial rus ar fi asemenea foarte nemulțăm de această purtare.

Credem necesar a declara, că această aserțiune a presei germane este cu totul neîntemeiată; relațiunile între guvernul Imperial al Rusiei și acela României sunt foarte amicale”.

Revoluția valahă. Pe când celelalte foi maghiare continuă a umplea lumea cu cele mai necușate seiri despre o proiectată revoluție românească, — toate luate din vânt, — pe atunci semioficioșul „Pester Lloyd“ pune capăt acestei campanii murdare prin o notificare publicată în Nrul 2, în care desminte într-o aflarea.

Etă desmintirea: „Față cu desvărilor sensaționale despre o revoluție românească, descoperită la timp, și despre confiscarea de proclamații revoluționare și broșuri agitatorice „Bud. Ért.“ pe baza informațiilor primite dela loc competent asigură: că toate au fost formal seduse cu scirea acestor de sensație din partea corespondenților lor din provincie. În cercurile otăritore nu se știe nimic nici despre vre-o conspirație, nici despre confiscarea de scrieri revoluționare. Totul e o prostă farsă diaristică, a cărei autori nu pot fi din destul desaprobați.“

Să vede, că cercuri otăritore au cerut să se pue capăt astorfel de apucături, cari numai de dușmanii noștri au putut fi puse la cale.

Dar apoi cum rămâne cu onora nămului nostru și a regatului înecinat: România, în căruia căruia au pus foile maghiare urzirea revoluției? Diplomația română de sigur că se informa cercurile vieneze, căci seducerea acestora s'a intenționat.

Emanuil Gozdsu.

Eri în 22 Ianuarie s'au împlinit 28 de ani dela mărta Marelui Mece-nate: Emanuil Gozdsu.

Dintre românii din statul nostru la nici unul nu s'a potrivit mai bine ca și la Gozdsu sentența întemeiată pe practica vieții: omeni mari trebuie să mără spre a pute fi judecați liberi de preocupățiune.

Noi românii nu avem om mai mare ca Gozdsu.

Contemporan al Marelui Șaguna, din sângele Macedo-Român, ca și Șaguna, nemuritoriul Gozdsu cu spiritul său ager a străbătut situațiunea, și a lăsat comoră neprețuită națiunii sale și prin viața sa de model și prin testamentul său.

Vom reîmprospăta viața acestui bărbat, pre care generațiunea de azi abia după nume îl mai cunoșce.

Deocamdată reproducem la acest loc ceea ce acest diarin a publicat în numărul 8 dela 25 Ianuarie 1870.

† Sibiu, în 24 Ianuarie.

Dintr-o telegramă, ce sosi-se la noi în 22 Ianuarie înainte de prânz, cu durere am înțeles, că Il. S. dl septemvir Emanuil Gojdu, după o bolă îndelungată, a răposat în dom-nul la 5 ore dimineața în 22 Ianuarie a. c.

În legătura cu vestea acestei tristești am înțeles, că răposatul a fost trimis Arhiepiscopului și metropolitului nostru Andrei testamentul său sigilat spre

pastrare până la mărta și apoi spre deschidere și publicare. Din cauza morții urmate. Înalt Prea Sfinția Sa în ședința plenară consistorială din 22 Ianuarie a. c. a desigilat testamentul răposatului septemvir, dlui Emanuil Gojdu, și l'au dat cetirei, de unde s'a vădit, că a iubit răposatul națiunea și biserica sa, și că a fost lor de credincios pentru că o parte foarte însemnată a averii lui a lăsat-o tinerimii române de religiunea greco-răsăritenă, și fundațiunea sa o supune îngrijirii, administrării și efeptuierii congresului nostru național român bisericesc.

În numerii viitori vom împărtași cetitorilor noștri testamentul acesta foarte însemnat în întregul său cuprins, ca o proprietate inalienabilă pentru toți timpii a națiunii române de relegea ortodoxă română greco-răsăritenă.

Așteptăm cu tot dreptul o biografie dela acei tineri și dela acei bărbati, cari s'au îndulcit de binefaceriile acestui bărbat, care și-a eternizat în un mod așa de strălucit memoria și nu mele la națiunea sa.

„Albina“ în numărul 9 dela 25 Ianuarie 1870 la locul prim în cadru negru serie următoarele:

Emanuil Gojdu a repausat în 22 Ianuarie (3 Faur) la 5 ore dimineața în etate de 68 de ani. În mormântarea e astăzi Sâmbătă, la 3 ore după mărta.

Român adevărat, dar legat de străini prin corolațiuni civile, politice și economice ajunse une-ori a nu înțelege politica națională, însă o stima, și l stimau și naționali de păreri contrarie. Cu atâta mai mult, zelul lui național strălucia în școlă și biserică.

Dovadă de zel și simțul național i-e testamentul. A testat națiunii preste trei sute mii fl. v. a.

Ne rezervăm a publica mai târziu al testamentul cât și biografia repausatului etc.

Asociațiunea pentru spriginirea meseriașilor români din Brașov.

Brașov, Ian. 1898.

În 11 Ian. a. c. și-a ținut Asociațiunea pentru spriginirea meseriașilor noștri adunarea sa generală. Asociațiunea aceasta își are trecutul său de 29 de ani și importanța sa deosebită în lupta pentru existența poporului nostru. Dacă biserica și școlă îmbogățesc inima și mintea poporului cu moralitate și cu știință, apoi această instituție îi ridică starea materială, care este temelia existenței sale naționale. Astfel până când d. e. ungim-nasiu școale în tot anul câte 20—30 de matutisanti, cari au să meargă la școli mai înalte; sub auspiciile a-estei societăți se cuatifică an de an câte 70—80 de calfe de meserii, cari sunt omeni cu viitorul asigurat,

independenți pentru sine și razim puternic națiunii.

Dar dacă cu atâta bucurie facem această constatare, datori suntem a aduce totdeauna tributul nostru de recunoștință acelor bărbati, cari au meritul înființării și conducerii bune a acestei instituții de bogăție națională. Fără șgomotul deșertăciunii și fără vre-o răsplată în bani, dar cu lupta grea obositoare a isbitut parochul Cetății Brașovului B. Baiulescu a pune petra fundamentală acestei asociațiuni și a o conduce ani îndelungați. La a. 1891 locul său îl ocupă dl N. Petra Petrescu, care cu o adevărată jertfă de sine a lucrat pentru înflorirea societății. Numai acela va cunoște stima și considerațiunea, cu care societatea din Brașov încunjură pe acest vrednic bărbat, carele cunoște greutățile împreunate cu postul onorific de președinte al Asociațiunii meseriașilor.

Voese anume să atrag atențiunea onoraților cetitori, în special a dlor preoți și învățători, asupra acestei Asociațiuni și a intereselor ce ea le propagă, — când imi iau voia a raporta despre adunarea generală trecută, care s'a ținut sub presiul vicepreședintelui dl V. L. Popovici, maestru mäsariu. Două au fost puetele mai însemnate din ordinea de zi: Raportul comitetului și abdicarea lui.

Din raportul cetit de secretarul dl prof. Pompiliu Dan, am vădit activitatea întinsă a acestei Asociațiuni. Amintesc în primul loc faptul, că în anul 1897 s'au aplicat din nou la 21 branșe de meserii 118 ucenici, așa că numărul tuturor ucenicilor români din Brașov atinge cifra de 350. Apoi calfe au eșit în acest an 71 în 17 branșe. Jumătatea contingentului îl dă Brașovul. Asociațiunea a dat 2 ajutoare de câte 30 fl. la 2 sodali merși în străinătate pentru a se perfecționa, precum și alte multe ajutoare momentane sodalilor. Unul dintre ei, anume Eugen Precup și a deschis primul atelier român de lăcătușerie în Brașov. S'au dat premii la 6 mäsatri români, cari s'au distins prin scöte-rea unui număr mai mare de calfe. La sf. Michail s'au împărțit la 112 ucenici ajutoare de haine și încălțăminte în preț de 420 fl. Ucenicilor li s'au mai plătit taxele de școlă, cărți, bani de spălat ș. a. Din ajutorul primit dela soc. „Transilvania“ au fost 21 de stipendii, ér dela biserica sf. Nicolae din Scheiu 24 stipendii, alții dela fundațiunea „Andronic“ din Sibiu. Asociațiunea a primit ajutoare însemnate dela „Transilvania“, „Albina“, „biserica sf. Nicolae“, „Eforia școlilor (bilete de baie gratis)“, dela mäs-trul cojocar G. M. Burbea 25 fl. ca fond pentru spălatul albiturilor, asemenea a primit gratuit diarele „Gazeta Transilvaniei“, „Familia“, „Föia Poporului“, „Transilvania“ și „Apărătorul sănăt.“. Numărul membrilor a crescut îmbucurătoriu cei fundatori cu 10, cei ordinari cu 25 s'au sporit.

Din Raportul cassei am vădit, că Asociațiunea dispune de următoarele fonduri: Fondul neatacabil 4965 fl., fond disponibil 592 fl. 67 cr. Fondul neatac. „Stroescu“

44700 lei și 303 fl. 30 cr.; fond disp. „Stroescu 283 fl. 41 cr. Fondul Stroescu pentru susținerea unui diarin pentru meseriași 15300 lei. Fondul pentru spălat 25 fl. Apoi în număr 797 fl. 31 cr. și stipendii dela „Transilvania“ 135 fl. 86.

Față de frumoșele rezultate dobândite de Asociațiunea a trebuit să experiem și lucruri triste, cari au silit pe zelosul președ. N. P. Petrescu și întreg comitetul în mijlocul unei munci încordate să-și dea abdicarea. Causa a fost, că comitetul Reuniunii sodalilor români, care a trăit până acum sub auspiciile Asociațiunii și care în chipul acesta și cu ajutorul Asociațiunii își făcuse chiar și un fond de vre-o 900 fl — n'a voit să se supună unui conclud al adunării din anul trecut, prin care ael fond pentru asigurare avé să trecă în administrarea comitetului Asoc. meser. Acestă împrejurare și faptul, că o parte a sodalilor a cerut dela ministrul dreptul de a forma o nouă societate, a umplut de îngrijire pe toți binevoitorii acestei Asociațiuni.

De aceea publicul brașovean apröpe toți membrii Asociați., au venit la adunare și unanim votând încredere și mulțămită comitetului a respins abdicarea lui. Tot deodată a hotărît, ca o comisie compusă din dñii: Const. de Steriu, I. Săbădeanu și I. Socaciuse facă să se predea în numele adunării o adresă de recunoștință dlui N. P. Petrescu, care nu s'a prezentat la adunare.

În acelaș timp pentru împăcarea lucrurilor s'a hotărît, ca Asociațiunea meseriașilor să renunțe la supraveghierea reuniunii sodalilor și la supraveghierea fondului amintit; în chipul acesta se crede, că se va delătura o piedecă atât de mare, ce stătea în calea spre înaintare a meseriașilor, mai ales, că o parte dintre sodali a recunoscut punctul greșit de vedere al lor. Dea Ddeu, ca așa să fie, și să ne ferim de a căuta pricină de desbinare și în sinul unei societăți atât de prețioase, atât de bogate în binefaceri.

În această speranță mă asociez la dorința generală a Românilor din Brașov, ca dl N. P. Petrescu să binevoescă a relua conducerea acestei societăți, a cărei viață și înaintare este atât de legată de persoana Dsale.

Un membru.

Noutăți.

Din cercul „Reuniunii sodalilor români din Sibiu“. După-cum suntem informați, Reuniunea sodalilor noștri va arangia în 1/13 Februarie primul concert din anu acesta împreună cu decl. teatru și joc, în sala dela „Gesellschaftshas“. La această producțiune Reuniunea și-a câștigat binevoitorul concurs al d-nei Margareta Moldovan și a unui grup de clerici din seminariul nostru „Andreian“. Atragem atențiunea onoratei inteligințe asupra aceste producțiuni, care promise a avé un program bogat și bine arangiat, sperând că va da spriginul necesariu. Programul îl vom publica în numărul viitor.

* * *

FOIȚA.

Jertfa dragostei

— Novellă originală —

Vărului Emilian.

Înainte însă de a se duce din Brădeni voia să satisfacă dorința sufletului său, voia se reverse darurile păcii binefăcătoare preste inima virginală a iubitei lui, voia în fine să mai facă un pas hotărît către țintă..., idealul său. După ce legătura dintre ei va primi și aprobarea și sfințenia darului divin vor trăi în liniște până când într-o zi se vor împreuna, ca fericiti să-și trăiescă zilele vieții. Așa s'a cugetat Dionisie, cu ai lor toți, când m'a chemat, ca martor se fiu actului de fericire vestitor.

Și am fost martor viu la logodna lor și așa fi fost în stare se dau de minciună pe toți filosofi și adânc cunoscătorii naturii, cari au cutezat când-va se spuie în înalta lor înțelepciune, că în lumea această nu ar exista nici măcar „moment de fericire“, așa fi insultat pe cel dintâiu ipocrit și

tariseu, care face cele mai malițioșe aforisme în contul femeii, numindu-o până și „demon de colorea trandafirului“. Minciuni grăesc gura lor, căci răutatea le stăpânește mintea și sufletul.

Am vădit mulțămirea, am vădit fericirea și am început a crede.

Prietinul Dionisie din ziua logodnei cu Agnes era de o dispoziție sufletescă veselă cum nu l'am mai vădit nici când M'a reținut cu sila încă vre-o câte-va zile la ei, căci Dumnezeu știe dacă ne vom mai întâlni vre odată între împrejurări așa bune, ca acum, dicea el și biata mamă-sa — par'co väd — cu lacrimile în ochi suspina: „numai de n'ar fi a rău, că prea bună voie are dragul mamei“ și apoi un evlavios „Dömnne feresce“ scos din fundul inimei îi îneca glasul.

În fie-care zi mergeam câte-va ore la vênat, căci era un vênător pasionat Dionisie; ne reaminteam apoi cu multă predilecție scene din plăcuta viață de studenți și discutam politică și literatură. În politică era radical, ér în literatură admira mult pe Eminescu și credinciosul său elev A. Vlăhuta. Sburau ciasurile și nici nu observam zilele cum trec de iute.

Preste două zile serba Agnes. — Ziua onomastică, a logodnei mele, și încă nu m'am cugetat ce i-aș putea oferi de ziua ei... Ah! Agnes iubeste mult muzica. Voi comanda o ceată de lăutari din Codreni și o serenadă va fi cel mai binevenit cadou pentru sufletul ei duios și totodată cea mai plăcută surprindere.

Cu aceste a și trimis pe un țeran cu o scrisoră la Primașul din Codreni, în care îi demanda ca pe mâne sără se fie în Brădeni cu înțregă cetă lui. Numai cât și primașul din Codreni știe cu cine are de lucru. Ostenela lui a fost din partea lui Dionisie totdeauna bogat răsplătită.

Tötă după amărda zilei acelei și ziua următoare ne am ocupat cu stabilirea programului din Serenadă; am rescultat tötö „Dorurile“ până și notițele în cari avé însemnate posibile de când era student și în fine ne-a succedat a compune un program din câteva romante, un vals, o phantasie, urmate de câteva melodii naționale. Era estasiat de bucurie în sufletul său, și într-una în i spunea, că tötö cântecele din program sunt dintre cele mai plăcute iubitei lui și pe urmă cum îi va mulțami ea pentru plăcerea ce i-o procură el cu serenada.

Ziua a început a se amesteca cu noptea, era în amurg; omeni umblau pe strade în

pași grăbiți, sub picioarele lor zăpada scărtaia. Fețele tuturor erau înălbite, căci un burhai rece și gros plutea în văzduh. De două zile ninsörea a încetat și un frig temut, se pornise de care numai bătrânii își mai aduc aminte să fi fost odată, dar nici ei nu știu când. Lemnul crepa din trupină, și trupuri de paseri înghețate în sbor se găseau pe drumuri. Așa un ger nu s'a mai pomenit, de pe vremea, când îngheța vițelul în vacă.

Împărăția nopții și-a luat începutul. Era la 7 ore, când a sosit banda „Trubadurilor“, amortiți de frig.

— Scöteți-vă „diplele“, ca să se desghețe, ér până atunci adu ceva de mâncare și pune apă la foc pentru câteva părechi de „ceaiuri“, dișe Dionisie într'un ton vesel către mamă-sa.

Tötö s'au făcut și diplele s'au desghețat și primașul ne-a dovedit-o prin câteva arii, ce-ți alungau tötö gândurile triste și îți potentau sentimentele dragostei eterne. Animația noastră creștea în raport drept cu numărul sticlelor de vin, numai lelea Palaghie nu știu ce avea, că era fără voia ei posomorită. Avea ceva la inimă, dar nici ea nu știe ce anume, destul, că se temea de necunoscut. Presimțirile formăda partea dume-nească din om. Dar de multe ori ele sunt

Alegere ungurească. Mercuri sa să vărsit la *Rózsahegy* o alegere de deputat pentru camera ungară, la care candidatul guvernului *Angyal Lőzsef* a reușit față cu candidatul partidei populare *Hlinka*. Când s'a adus rezultatul alegerii la cunoștința mulțimei de alegători adunați la un hotel din comuna învecinată *Liszkefalva*, alegătorii populari au început să facă gălăgie și să vocifereze. Jandarmăria a intervenit la moment și s'a născut între ea și alegători o păruială grăznică. *Jandarmii au dat foc! Șapte oameni au fost greu răniți.* Un glont rătăcit a pătruns prin fereastră într'un locaș vecin, răzind pe o femeie atât de greu, încât sara și-a dat sufletul. Dintre alegătorii răniți de jandarmi, doi au murit în curând.

Socialiștii în atac. Foile ungurești scriu, că luni vreo 300 de oameni din *Karász* (lângă Nyiregyháza) înarmați au asediat judecătoria de cerc din *Kisvárdá*, și au cerut eliberarea tovarășilor lor deținuți pentru afșări socialiste. Ajutor nu era la îndemână, și atacul s'a întimplat atât de pe neașteptate, că judele cereal s'a vădut singur în fața mulțimei înarmate. Forța a biruit: judele a eliberat pe răzvrătiții deținuți. — S'a acurât miliție. Din toate părțile comitatului se vestesc răscoale de socialiști.

Afacerea Dreyfus. Marți s'a prezentat înaintea consiliului investigator afacerea disciplinară a colonelului *Picquart*. Într-o vorbire de peste o jumătate de oră s'a apărut *Picquart* în propria acuzei, că ari fi comis indiscreție în slujba sa. S'au ascultat 4 martori. Consiliul votează secret, și e aproape neîndoiios, că va condamna pe *Picquart* la scotere din legăturile armatei. *Picquart* are 44 ani, și a servit în armată deja 28 de ani. Consiliul investigator va subterne hotărârea sa guvernului militar al Parisului, care o va aproba, sau anula. Președintele republicii are dreptul se anuleze sentența, sau să-l aplice erăși în armată pe *Picquart* după un timp orecare. Ministrul de război *Billot* a declarat, că un va publica hotărârea consiliului până după terminarea procesului lui *Zola*.

Unele foi din Paris spun, că *Zola* e alienat, asta e pricina pășirii lui în afacerea *Dreyfus*.

Se vestesc, că țarul s'a declarat condamnat despre amânarea revizuirii procesului *Dreyfus*. Tot așa s'a declarat înaintea președintelui *Faure* și atașatul militar rus.

† **Drd. Florian Munteanu.** Sâmbătă, în 29 luna trecută n. a încetat din viață la Budapesta rigorosantul în medicină drd. *Florian Munteanu*, unul dintre fruntașii tinerimei academice române din capitală, fost președinte al soc. „*Petru Maior*” în anul școl. 1895/6. Reposatul de naștere e din comuna *Cricău* (lângă A-Iulia).

Timpul din urmă regretatul *Florian* a întrerupt studiele, căci era total slăbit de o bolă de plumăni. A zăcut multă vreme la clinica din capitală.

neîntemeiate, sau își au basa în fatalismul prea înrădăcinat în firea nămolului nostru.

Am desconsiderat supărarea ei neînțeleasă, am mai luat câte o cescă de ceai de astădată cu mult rum și încălziți până la sudori am plecat. . . . am făcut pasul fatal.

Căta s'a ridicat și ceriul era de un albastru deschis, acoperit cu multe stele, cari păreau că neconținut se sbat în lumina lor orbindu-ți privirea. Resfăta regină a nopții cuprindea totul cu lumina-i magică și în pribegirea ei eternă arunca rațe cu dinți, cu cari poleia zăpada dându-i un colorit argintiu. Satul era cuprins de o liniște profundă nici un lătrat de câne nici un cântat de cocoș, frigul le amușise glasurile.

Deodată s'a pornit un vânt rece și sec, care pătrundea până în măduva oșelor. Părea că nu alta, fără de sleisec locului. . . .

— Stați! „Doi ochi am iubit în a mea viață”, și accentele duioase se perdeau mânat de vântul năpraznic. . . .

Ea se plimba prin o grădină împăratăscă la braț cu mirele ei. Pomii erau înfloriți, și straturile ce stăteau în o formă de simetrie măiestră grădina erau sădite cu toate

Sâmbătă dimineața i au încetat suferințele. Au fost avertați îndată părinții nefericiți

Duminea s'a făcut înmormântarea în Ujtemető din Kőbánya. Spesele îngropăciunii s'au acoperit din o colecție dela inteligența română din Pesta și dela tinerime. Slujba înmormântării au săvârșit-o preoții din Budapesta Gh. *Murnu* și *Pop*. La ultimul locaș reposatul a fost însoțit de aproape întreaga tinerime din Pesta, și de numeroși publici români de acolo. În numele tinerimei și a societății „P. M.” dl V. *Onișor* a ținut un cuvânt funebru la mormânt. Cântările funebre le-a executat corul tinerimei.

Regretatul Manteau timpul din urmă, când doborât de bolă, nu mai putea să-și câștige cele de lipsă pentru traiu, a fost ajutat îndeosebi de consulul român din Pesta, *Bals*.

O grăznică catastrofă s'a întimplat la minele de cărbuni din *Mokidejev* (lângă *Karkov*) pricinuită de explozia gazului: vre'o sută și șaptezeci de muncitori și-au găsit mormântul în adâncul minelor

Foc într'un teatru din Moscova. Duminea s'era în magazinul operei din Moscova a izbucnit foc. Primejdia a produs o panică grozavă. Scena a scăpat-o de foc numai corțina de fer. Optsprezece inși au fost grav răniți în cursul stingerei, er doi pompieri și-au pierdut viața.

Producții școlare: Corpul învățătoresc dela școala română gr. or. 1.) din *Poiana*, invită la *Producțiunea școlară* ce va arangia-o Duminea în 25 Ianuarie st. v. a. c. în sala de fetițe de acolo. Inceputul la 7 ore s'era. Prețul intrării de familie 2 corone, de persoană o coronă. Suprasolviri se primesc cu mulțămă și se vor cuita publice

Program:

1. Neguțătorul și nărodul: dialog predat de elevi. 2. Șeșătorea; piesă teatrală predată de eleve. 3. La oglindă; piesă declamată de o elevă și 4. Curca; piesă teatrală de adulți. După producțiune joc.

— Corpul învățătoresc dela școala elementară ortodoxă română din Canpeni invită la *Producțiunea teatrală împreună cu dans*, ce va arangia-o — la 11 Februar a. c. st. n. — în localul hotelului „*Cherzo*” de acolo. Inceputul precis la 7 și 1/2 ore s'era. Prețul de intrare: locul I. 1 fl., locul II. 60 cr., locul III. 40 cr., parter 20 cr. Venitul curat este destinat în favorul elevilor și elevelor misere. Suprasolviri și oferte maritimose se primesc cu mulțămă și se vor cuita pe calea publicității.

Program:

Două bilete, comedie în un act, de *Florian*. Persoane: *Arlequin*, amantul *Argentinei* *Avram Sărb*. *Argentina* *Eufemia Sărb*. *Scapin*, rivalul lui *Arlequin* *Traian V. Matora*. *Mama* *Anghelușadoftorac*, cantsoneta comică de *Vasile Alexandri*, predată de dna *Eufemia Sărb*. În miezul nopții,

florile de pe lume. Aerul era saturat de miresme mirositoare. Fiecare floare se pleca înaintea lor făcând o mișcare, prin carea voia să dică: Rupe-mă, căci aș fi fericită, dacă Va-și împodobi sinul vostru virgin. În mijlocul grădinei era un lac, cu apă limpede și liniștită, er în fundul lacului pești cu solzi de aur se întreceau în jocul lor. Pe marginea lacului o luntrișoră. S'au ureat în ea și luntrișora plutia lin suflată de o borie amețitor de dulce. Ea și-a plecat capul pe brațele lui și fața și-a ascuns-o în pletele lui stufoase.

El a sărutat-o lung și plutea fericit, căci erau în grădina fericirii. . . . paradisul închipuit. Deodată fața locului se prefăcea în valuri grozave și luntrișora în fiecare moment este amenințată cu naufragiu. Un val nebul se apropie și luntrișora se scufundă. . . . ea nu se mai vede. . . . el o strigă pe nume. . . . și pe când ea se munea ca să-și desfacă pleoapele pentru a scăpa de stăpânia acestui vis, el acompaia p.r.dut „Ah! ochi albaștri. . . . priviți la mine”.

S'a trecut, a aprins o lumină, semn că serenada e bine primită și apoi deșteptă și-a mai trăit odată visul frumos.

(Va urma)

comedie în un act după *Laube*, de *Lazar P. Petrin*. Persoane *DI Brusture*, un reumatic *Avram Sărb*. *DI Pupăză*, un confus *Traian V. Matora*. Două voci.

Avis Deore-ce cu 1 Ianuarie 1898 s'a făcut schimbare în personalul *Librăriei arhidieceșane*, toți acei *P. T. Domni*, cari voesc a comanda ceva sau pôte au afaceri cu librăria, sunt rugați în interesul propriu a nu se adresa către nici o persoană, ci numai la adresa subsemnată: *Librăria tipografiei arhidieceșane*.

Un duel caraghios a avut loc Marți la Budapesta între căpitanul de poliție *Bérczi Béla* și avocatul dr. *Schaeffer Lőzsef*. Pricina duelului: căpitanul *Bérczi*, al cărui nume e strins legat de afacerea rușinosă a lui *Benkő Rőzsi*, pe basa unei bănueli nefundate a dus în strimțore mare pe un jurnalist. Acesta a cerut avocatului *Schaeffer* să-l reprezinte. *Schaeffer* a cercetat deci în numele clientului seu pe *Bérczi* și căpitanul de poliție l-a dat afară pe procurorul cu ajutorul poliștilor. — *Schaeffer* l-a provocat. *Bérczi* a făcut arătare ministrului de interne, apoi a primit provocarea. S'era s'au întâlnit combatanții în o sală de scrimă. Abia au fost însă gata de atac, — la ușa se auzi o zguduitură teribilă și un glas din afară cerea deschiderea ușei. După primul atac dintre combatanți, din care *Schaeffer* s'a ales cu o sgărietură și o trântea, — sguduitura ușei a fost atât de puternică, că ușa era să se sfarme. Ușa a fost deschisă, și o grupă considerabil de mare de poliști și-au făcut intrarea în sală. Duelul a fost oprit, deși decurgea cu săbii timpote.

Continuarea duelului s'a prefipt pe dimineața următoare, într'un alt local. La ora hotărâtă înse numai *Bérczy* cu secundanții sei, și medicii, apoi unul din secundanții lui *Schaeffer* s'au înfățișat. Secundanții lui *Bérczy* au declarat afacerea din partea lor terminată în chip cavaleresc.

Școli jidovesci! Ungurii sunt îngroziți, că școlile lor primesc pe și ce merge caracter tot mai pronunțat orreesc. „*Alkotmány*” constată cu întristare acest lucru când scrie:

„Cu privire la confesiunea tineretului dela școlile medii din Budapesta, oficiul statistic al capitalei ne arată niște date tare întristătoare. Dintre studenții dela gimnasii, față de cei de alte confesiuni 34. 23 *procente sunt jidani*. Va să zică mai mult de a treia parte dintre studenții dela gimnasii sunt jidovi. Acest raport însă e și mai întristător în școlile reale, unde 50- 27 *procente*, adică mai mult de jumătate din numărul studenților sunt *jidani*.”

Iarnă grea. Ziarului din București „*Drapelul*” i-se scrie din *Monastir (Macedonia)*, că acolo anul acesta domnesc o iarnă din cele mai grele. Gerul este așa de v.u., încât băieții nici că se pot duce la școală.

Cărbunii dela 9 parale au ajuns la 30 și continuă să crească prețul lor. Faina de asemenea s'a scumpit mult, ajungând dela 30 parale la 80.

Războiul din urmă și iarna acesta au adus o sărăcie cum n'a fost de mult.

Correspondență particulară

a „Telegrafului Român”.

Îndeplinirea vacantei parohiei din Curtici și Nazarenismul.

Foia oficială a eparchiei Aradului, „*Biserica și Școala*” publică în numărul său 3, dela 18/30 Ianuarie a. c., concurs pentru înțregirea unui post de paroh în comuna fruntașă Curtici.

Dar publicat'a foia mai înainte pomenită concurse și pentru alte comune f.untașe din eparchia Aradului, însă din acest incident nu s'a pornit nime cu articli prin diare. Dacă luăm însă acum condeiul, o facem din mai multe puncte de vedere remarcabile, anume 1. că această comună bisericească este dără cea mai fruntașă din diecesă; 2. că asupra preoților de mai nainte unele diare de ale noastre, deosebit „*Tribuna Poporului*” din Arad, au cârtit foarte mult; 3. că aici s'a incubat în timpul mai nou cu plan anumit „secta nazarenilor”; 4. că din partea stăpînirii noastre bisericesci nu s'a făcut

nici aici nici pe aiurea, nimic pentru stîrpirea nazarenilor.

Comuna Curtici se află de partea de miazănoapte a Aradului, cam 20 km. depărtată de Arad, chiar lângă calea ferată. Numără aproape 5000 suflete de Români agricultori, mulți în bună stare materială. Străinii vor fi numărând 1000 de suflete. Din punct de vedere religios, românii sunt ortodocși, au două parochii și trei școle elementare, utcumque bine înzestrate. La introducerea statutului organic funcționau ca preoți actualul protopresbiter al Aradului dl *Moise Bocșan* și decedatul *Moise Mladin* cari întru adevăr au fost părinții poporului, căci în comuna Curtici nu se întempla nici odată nimic fără de scirea și consensul preoților, deosebit a părintelui *Bocșan*. De întrai în biserica din Curtici pe timpul serviciului divin, cu anevoe puteai străbate de mulțimea credincioșilor, er la sărbători împărătesci părinții își aduceau pruncii mititei ca să vedă frumosele noastre ceremonii bisericesci executate conșciențios din partea ambilor preoți. *Bocșan* a fost acela, carele ajutat și de colegul său *Mladin* se interesa de starea materială a poporenilor săi și sfătuia pe unul și pe altul, cum să facă pentru ca să-i mērgă mai bine *Bocșan* era omul, carele priveghia, ca școlele să fie la nivelul chemării lor, er pruncii talentați să fie ajutamați, ca să pōta continua cu învățătura și prin alte școle. Spună acesta actualul jude dela tribunalul reg. din Giula, dl Dr. *George Plopu*, spună dl Dr. *Sever Ispravnic*, adv. din Arad, spună dl *George Orzu* dela administrația politică din Budapesta, și alți tineri, cari prin buna îngrijire alui *Bocșan* au ajuns la poziție sigură și onorifică. Intre astfel de momente îmbucurătoare Curticiul era într'adevăr comuna fruntașă, decōrea diecesei Aradului și mulți Aradani se simțiră adese-ori bine pe acolo, vedēnd, că tot poporul stă la dispoziția preoților, adecă a părinților lor.

Nu așa au rămas trebile în Curtici, după ce *Bocșan* s'a mutat la Arad, fiind promovat la oficiul de protopresbiter tractual. Inimicii ortodoxiei pāndeau din întunerec, până vor vedea, că inimicul lor cel mai mare se va depărta. Noi aleși preoți, omeii tineri și fără de experiențe; puțin pētrunși de adevărul duch al păstoririi, și-au îndeplinit funcțiunile parohiale mai mult din oficiu, decât din convingere, ei nu mai umblau pe la casele credincioșilor ca să le simțescă durerea și să le prepareze balsam vindecătoare.

Ce a rezultat de aici? Veniți vedeți, că în frumoasă și puternică noastră comună bisericească Curtici astăzi la 150 de familii au eșit din sinul bisericii ortodoxe și au trecut la nazarenism. „*Tribuna Poporului*” din Arad atribue aceste treceri actualului protopop al Aradului, dīcēnd că dēnsul a sēmēnat acea sēmēnță.

Dar să se scie aici una, că până a fost *Bocșan* în Curtici, nime n'a părășit ortodoxia, și erăși se șe scie, că aici și în alte comune bisericesci din diecesa Aradului, secta nazarenilor s'a incubat și reslătit numai de când au început o sēmă de omeii cu înalte poziții bisericesci a propaga vederi periculoase bisericii, care-i susține.

Cei ce nu credeți în adevărul acestor afirmațiuni, veniți și vedeți, că pe unde se lătașee la noi secta nazarenilor, și vă veți convinge că numai pe acolo, unde a străbătut propaganda acestora.

Dar încă nu e totul pierdut! Comuna Curtici și alte comune amenințate de nazarenism, mai pot fi salvate de acest inimic distrugătoriu. Ch'ar acum, când se publică concurs pentru îndeplinirea parohiei rămase vacanțe, prin preamatură mōrte a mult promițătorului *Teodor Pinter*, ar fi de dorit, ca protopresbiterul să capaciteze poporul a-și alege de viitoriu preot pre un bărbat matur, căruia îi jace la inimă din toate punctele de vedere numai și numai ortodoxia și prosperarea poporului credincios. Aici e de dorit un preot, carele prin frumosele sale calidități spirituale să ținē în credincioși treaz spiritul creștin ortodox, er prin oratori a sa să capaciteze și pe cei rētăciți de a părăsi calea nefericită, pre cari i'au împins apostolii cei mincinoși. Cu un cuvēt, dorim să ajungă de preot în Curticiu un om de al faptelor și nu de al vorbelor, carele înainte de alegea promite solemn, că va predica regulat, er, după ce a ajuns la ținta dorită, se mulțumește cel mult cu 2 predici într'un an cum s'a mai întemplat și aiurea.

Observatorul.

Mătasă Henneberg

dela 45 cr. până la fl. 14.65 de m. — veritabilă numai dacă se procură direct din fabricile mele — neagră, albă și colorată, — în cele mai moderne țesături, colorii și desigur. Să expediez la particulari franco și liber de vamă. Mostre cu întorcerea poștei. Fabricile de mătase G. Henneberg (lif. de curte ces. și reg. Zürich. [7] 1

A apărut în editura librăriei

H. Zeidner din Brașov:

Istoria patriei

și

Elemente din istoria universală

Tractată după metoda biografică pentru școlile populare

de [18] 1—3

Ioan Darius.

Edițiunea a IV-a revădută.

Cartea aceasta este aprobată de înaltul minister reg. ung. cât și de Sinodul Archiepiscopesc din Sibiu și de Consistorele din Arad, Caransebeș, etc.

La cărțile școlare din edițiunea mea servesc la 10 exemplare cu unul pe de-asupra gratis.

Nr. 5—1898.

[14] 3—3

CONCURS.

Prin venerabila rezoluțiune consistorială dtdo 16 Decembre 1897 Nr. 8268 Bis. s'a încuviințat instituirea unui post de capelan în parochia de clasa a III-a Noul-săsesc cu filia Bondela, protopresbiteratul Sighișorei — pentru ocuparea cărui post, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post de capelan, sunt jumătate din dotațiunea parochială anuală de 405 fl. 74 cr.

Informațiuni mai detaiate se pot lua dela oficiul protopresbiteral, eventual dela comitetul parochial concernent.

Concurenții au a-și subterne petițiunile instruite conform legilor în vigore în termenul deschis la subseminatul oficiu protopresbiteral.

Sighișóra, 8 Ianuare, 1898. Oficiul protopresbiteral gr.-or al tractului Sighișorei, — în conțelegere cu comitetul parochial concernent.

Dimitrie Moldovan,
protopresb.

Nr. 421/1897.

[15] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de paroch în parochia de clasa a III-a Cârna. se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în ziarul „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt 440 fl. 30 cr.

Petenții au a-și aterne cererile instruite conform normelor în vigore, la subscrisul oficiu protopresbiteral, în termenul deschis.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. al Albeilulie, în conțelegere cu comitetul parochial.

Alba-Iulia, 28 Decembre, 1897.

Petru Popovici,
adm. prot.

Din ori-ce librărie se poate procura scrierea premiată a consilier. în med. Dr. Müller, apărută în a 30-a edițiune despre

sistemul nervos

și

sexual turburat.

Espediție franco pentru 60 cr. în mărci postale.

Curt Röber,

[5] 2—49

Braunschweig.

În tipografia archidiececană a apărut:

CATECHISM

pentru învățământul religiunii drept-credincioase răsăritene,

de

Moise Toma,

prelucrat de

Simeon Popescu,

ediția VIII; prețul legat 20 cr.

Se află de vânzare în

Librăria Tipografiei archidiececane.
Sibiu.

În librăria Tipografiei archidiececane se află:

Dicționarul român-maghiar

și

Dicționarul maghiar-român

de

Dr. I. Crișan și N. Putnoky,

apărute în 1893 și 1895, cele mai noue vocabulare pentru învățarea limbii maghiare.

Prețul leg. a fl. 2.—

Vestitele

Semințe de flori și legumi

ale lui [13] 3—17

Mauthner

în

pachete închise, legal garantate cu marca de apărare împotocolată

„Ursul“

se pot căpăta în toate

băcăniile și ferăriile mai mari.

NB. Numai pentru pachetele închise, provădute cu figura ursului și signate cu numele Mauthner, cum arată figura alăturată, ia firma Edmund Mauthner în Budapesta, strada Andrássy 23, garanție deplină, că-s semințe proaspete și veritabile.

Redactor prov. Dr. Elie Cristea.

„CASSA DE PĂSTRARE ÎN MERCUREA“,

SOCIETATE PE ACȚII

Primesce depuneri spre fructificare sub următoarele condițiuni:

1. Depuneri făcute de particulari cu anunț de 30 zile cu 5%.
2. Depuneri făcute de particulari cu anunț de 3 (trei) luni cu 5 1/2 %.
3. Depuneri făcute de biserici, școle, corporațiuni culturale, ori cu scop de binefacere cu 6%.

Permițând starea cassei, depunerile se răsplătesc îndată și fără anunțare.

Contribuția erarială pentru sumele depuse se plătește prin institut. Regulamentul special pentru depuneri, la cerere, se trimite ori-și-cui gratuit. Depuneri, ridicări și anunțări, se pot face prin poștă și se rezolvă cu reîntorcerea ei.

DIRECȚIUNEA

„Cassei de păstrare în Mercurea“,

SOCIETATE PE ACȚII.

[4] 5—10

A VI-a încheiere a conturilor

Cassei de împrumut și păstrare „MIELUL“, societate pe acții în Poiana cu 31 Decembre 1897.

Activ.		Contul Bilanțului.		Pasiv.	
	fl. cr.		fl. cr.		fl. cr.
Cassa în număr	2927.33	Capital de acțiuni	25000.—		
Credit de cont curent	5101.40	Depuneri spre fructificare	61263.42		
Cambii de bancă	18552.—	Interese anticipate pro 1898	1878.50		
Împrumuturi pe obligațiuni cu cavenți	45876.92	Fondul de rezervă	779.11		
Împrumuturi hipotecare	19090.—	Dividende neridicate	133.—		
Mobilier	fl. 297.42	Diverse conturi creditore	154.11		
după amortisare de 10%	29.74	Profit curat	2705.89		
Cancelaria advocațională: Spese anticipate	95.70				
	91914.03				91914.03

Debit.		Contul Profitului și Perderilor.		Credit.	
	fl. cr.		fl. cr.		fl. cr.
Interese:		Interese:			
pentru depuneri spre fructificare	fl. 2463.80	dela cambii de bancă	fl. 1834.60		
pentru fondul de rezervă	37.10	dela împrumuturi pe obligațiuni cu cavenți	3352.40		
la reescompt	154.45	dela împrumuturi hipotecare	1284.92		
	2655.35	dela credit de cont curent	229.25	6201.17	
Spese:		Provisiuni		658.46	
Salarie	570.—				
Spese generale fl. 154.—, Porto fl. 25.38,					
Timbru 20.17	fl. 199.55				
Marce de prezență fl. 26.40,					
Binefaceri 45.—	71.40				
	840.95				
Contribuțiune:					
dare directă	fl. 324.58				
10% dare la interesele depunerilor	246.38				
diverse aruncuri	56.74				
Amortisare din mobilier	29.74				
Profit curat	2705.89				
	6859.63				6859.63

Poiana, la 31 Decembre 1897.

Ioan Prodan, membru al direcțiunii și vicepreședinte
Ioan Vlad, membru al direcțiunii
Nicolae Pața, membru al direcțiunii
George Gișe, membru al direcțiunii

Dumitru Șufană, membru al direcțiunii și casar.

Ilie Georgescu, membru al direcțiunii și compt.

Subseminatul comitet am examinat conturile prezente și le-am aflat în deplină regulă.

Poiana, la 2 Februarie 1898.

[19] 1—1

George Gișe.

Ioan Bozdog.

Dumitru Șufană.

Editura și tipariul tipografiei archidiececane